

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 199
din data de 22.04.2015.**

Dosar nr. 669/2014
Petiția nr. 18961/11.11.2014
Petent: grup persoane
Reclamat: Tribunalul Dâmbovița

Obiect: neacordarea sporului de 50% calculat la salariul de bază brut lunar pentru risc și suprasolicitare neuropsihică.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților.

I.1.1 grup persoane

I.1.3 Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.1.4 Tribunalul Dâmbovița loc. Târgoviște, Calea București, nr.3, Județul Dâmbovița.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petenții(personal conex, angajați în cadrul Tribunalului Dâmbovița) declară că, partea reclamată nu le acordă sporul de 50% calculat la salariul de bază brut lunar pentru risc și suprasolicitare neuropsihică. Din acest motiv, sunt nevoiți să apeleze la instanța de judecată, care, poate lua o Hotărâre judecătorească neunitară.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.18961.22.12.2014, au fost citați domnul/doamnele în calitate de petenți, pentru data de 27.01.2015. Procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr. 18961.22.12.2014, a fost citată doamna în calitate de petentă, pentru data de 27.01.2015. Procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr. 20616.22.12.2014, a fost citat *Tribunalul Dâmbovița* în calitate de reclamat, pentru data de 27.01.2015. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petenții susțin că, nu li s-a introdus în salariul de bază, un spor de 50%, pentru risc și suprasolicitare neuropsihică ca și celorlalți colegi angajați ca personal conex. Sporul solicitat, fiind prevăzut prin Legea nr.330/2009 și ulterior prin Legea nr.284/2010. Prin legile menționate mai sus, petenții susțin că, acordarea sporului de 50%, este inclus personalului auxiliar din instanțele judecătorești potrivit art.1, alin.4), din Legea nr.567/2004, „sunt conexe personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea funcțiile de agent procedural, apod, șofer...”. Precizăm că am formulat cerere de chemare în judecată, pentru acordarea sporului de 50% și aceasta formează obiectul dosarului aflat pe rolul Tribunalului Dâmbovița, Secția I civilă. Hotărârea nr.5, pronunțată de instanță în Ședința Colegiului de conducere al Curții de Apel Ploiești, la data de 18.03.2014, are caracter discriminatoriu, iar prin hotărârea anterioară nr.34/13.12.2013, a aceluiași Colegiu de conducere, s-a acordat sporul de 50%, altor colegi, personal conex în cadrul Curții de Apel Ploiești”.

Susținerile părții reclamate

4.2 Partea reclamată susține că, numirea în funcții de execuție a personalului auxiliar de specialitate și conex conf. art. 37 -39 din Legea 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, se face, prin decizie de către președinții curților de apel. În cadrul Tribunalului Dâmbovița sunt un număr de 7 șoferi , care îndeplinesc aceleași sarcini de serviciu. Cadrul Tribunalului Dâmbovița și a instanțelor arondate un număr de 9 agenți procedurali și un număr de 13 aprozi, care îndeplinesc aceleași sarcini de serviciu. “Personalul încadrat până în 2010 au obținut prin sentințe judecătorești, în baza reglementărilor în vigoare la data emiterii acestor sentințe plata sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică în procent de 50% calculat la salariul de bază brut lunar, cu mențiunea în dispozitivul sentințelor "plata pentru perioada (fiecare sentință are perioade diferite anterioare emiterii) la zi și în continuare după această data,...etc". „Reîncadrarea personalului mai sus menționat, în activitate la data de 31.12.2009, prin Legea nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, a fost omisă includerea acestui spor în drepturile salariale actuale, iar ulterior conform **Hotărâri nr. 5 a Colegiului Curții de Apel Ploiești**, Președintele Curții de Apel Ploiești a emis decizia **nr. 155** prin care, începând cu 01.04.2014 la salariul de bază corespunzător funcției avute la

data de 31 decemb. 2009 , stabilit conform dispozițiilor **O.G. 8/2007**, s-a adăugat pe lângă sporul de fidelitate și sporul de vechime în muncă și sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică în procent de 50% . Personalul încadrat în funcțiile de șofer, agent procedural și aprod dupa intrarea în vigoare a Legii 330/2009 și ulterior a Legii 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice nu beneficiază de introducerea în salariul de baza a sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică în procent de 50%. Având în vedere faptul că, petiționarii invocă caracterul discriminatoriu al unor dispoziții din Legea nr. 330/2009 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, completată prin Legea nr. 284/2010 și Legea nr. 285/2010, apreciem că sunt incidente dispozițiile Deciziei Curții Constituționale nr. 997/ 07*10.2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, astfel că, excepția invocată este întemeiată. Chiar dacă aspectele menționate sunt favorabile petenților s-a statuat de către Curtea Constituțională că instituția dumneavoastră nu se poate pronunța în probleme de discriminare legală, vă solicităm să dispuneți clasarea dosarului întrucât Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unei discriminări provenite din lege”.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul CNCD reține că, petiția așa cum a fost formulată relevă o situație în care, petenților nu le acordă partea reclamată, sporul de 50% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, calculat la salariul de bază brut lunar.

Colegiul director cu ocazia procedurii de audiere a părților reține că, în speța de față este aplicabilă Decizia nr.997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale care stabilește următoarele:

„Examinând excepția de neconstituționalitate Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative. Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

5.2 Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din O.G. nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai

departe, art.19 alin.(1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

5.3 Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție. În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

5.4 Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale,

prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

5.5 Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

5.6 Colegiul Director, conform Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale, constată că nu are competența materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative cu caracter de lege.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială invocată de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative cu caracter de lege, conform Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale.
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.
3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MANOLE FLORIN- Membru

LAZĂR MARIA – Membru

Intocmit: RO-Serviciul Asistență Colegiul Director

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.